

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Johannes Pades
Autobiografi

99.9 PA 18 pa

1950

Johannes Pades Autobiografi

Efter : Arkiv for Genealogi og Heraldik.
Samlinger til Dansk Personal- og
Familie-Historie.

Thorkild Baumgartens Forlag,
A r h u s ,
(Side 277 - 289)

Med Oplysninger om Pade-Slægten i
Hørup Sogn
ved Christian Maibell.

Jejsing, den 15. Januar 1950.

Johannes Pades Autobiografi.

Jeg Johannes Hansen Pade erx født i Atserballig Sogn i Byen Atserballig Skov i Sønderherred, fyrsteligt augustenborgiske Distrikt paa Als, den 17de December 1750 og døbt Søndagen derpaa, som var den fjerde Søndag i Advent. Da Dagens Evangelium handlede om Johannes den Døbers Vidnesbyrd, gav det min Fader Anledning til at give mig det Navn J o h a n n e s, da jeg ellers efter min Fader skulde have havt Navnet J e n s.

Min Fader hedte H a n s J e n s e n P a d e. Han var født i Hørup Sogn i Byen Lambjerg Skov. Hans Fader var Huusmand og hans Navn J e n s P a d e, hans Moder A n n e S o f i e P a d e, som vordede 98 Aar gammel. Min Fader havde to ældre Brødre: den eldste C h r i s t e n J e n s e n P a d e, den næstældste J ø r g e n J e n s e n P a d e, min Fader var altsaa den yngste af disse Brødre.

Bemældte eldste Brøder, C h r i s t e n J e n s e n P a d e, tog til Hamborg og nedsatte sig der som Snedkermester og vordede tillige Stads-Soldat, en Post, som man der endog gjør Ansejning om, og det ikke saa meget for Lønningens Skyld, uagtet den er større end Solåter-Lønningen hos os; men man attraar fornemmeligen disse Stads-Soldaters Poster, fordi naar man ikke kan tjene længere erholder man en god Pension, og i Tilfælde, at man vorder gammel, svag og trængende, forsiges disse i et Hospital. Denne min Farbrøder havde to Sønner; den eldste V i n c e n t N i c o l a i P a d e, den yngste Paul Pade, der arbejdede som Snedkersvend hos sin Brøder.

Min anden Farbrøder J ø r g e n J e n s e n P a d e var en høj, vel proportioneret Mand, som opofrede sig til Søvsøen og foer som Skibstammermand. Da han omsider forlod Søen, arbejdede han paa Skibsbygmester R a s m u s s e n s Værft i Sønderborg. Han havde to Sønner og to Døtre. Den eldste af Sønerne, J e n s J ø r g e n s e n P a d e, en meget velartet Person. Den yngste H a n s J ø r g e n s e n P a d e, var som man siger en Galfrands, og for ikke at sige for meget, ikke saa velartet som hans Brøder. Min Farbrøder J ø r g e n J e n s e n P a d e havde som allerede meldt to Døtre. Den eldste A n n e S o p h i e P a d e havde 2 eller 3 Døtre, af hvilke den ene var saa udmærket høj af Væxt, at jeg ikke erindrer mig nogensinde at have seet saa højt et Fruentimmer, hun var tillige udmærket skjan. Den yngste A n n e D o r o t h e a P a d e lignede ogsaa Faderen deri, at hun var høj og anseelig; men især var Anne Sophie Faderens udtrykte Billede, og hun vordede gift i Sønderborg; medens den yngste Datter Anna Dorothea vordede gift med Faste-Vandmøller C h r i s t e n M e l l e r ved Sammelgaard. Christen Møller var en forstandig brav Mand; han havde med bemældte min Cousine to Sønner, som døde i deres Ungdom, og i det mindste havde de ogsaa en Datter, som beholdt Møllens og ved hendes Mand fortsatte Professionen. Min Fader havde iblandt ogsaa nogle Søstre, iblandt hvilke den enes Søn C h r i s t i a n K e e k kun er mig bekendt. Han opofrede sig til Søvsøen og vordede Styrmand. Denne Mand, der havde været i store Livsfarer paa Søen og slap ubeskadiget derfra, fandt sin Død paa Landet, idet han faldt ned af et Ablets.

Nu kan jeg igjen begynde med min Faders Biographie. Han var som allerede meldt den yngste af sine Brødre, men han overgik dem i Anlæg

Døbt i Adserballe Kirke den 20. December 1750. Jørgen Jensen holdt ham over Daaben, Christen Madsen, Friedrich Christian og Kirsten Christiansdatter vare Faddere (Kbg.).

og lærelyst. Han opnåede en ualmindelig Færdighed i Calligraphie, ogsaa i Religion, bibelsk Historie, var han som læg Mand vist kyndigere end de fleste, der ikke havde haft bedre Anvisning, bedre Hjælpenidler og mere Ægvelsestid end han. Han begyndte at prøve sin Lykke til Søs; men her i tilsmilede Fortuna ham ikke. Hogen Tid tjente han ogsaa Bønder og var engang saa uheldig, at Hesten styrtede under ham, og han fik Kræskallen knuset. Da han nu var mindre skikket til det svære Markarbejde, tog han sig til at holde Skole paa forskellige Steder: i Lebylgaard, Halvits (Helyed; C.M.) og Atserballigskov. Paa det sidste Sted havde han et Værelse til Skolehold hos en Bonde Ernst Ernstsøn, der stod i særdeles Naade og Yndest hos da værende nedladende, ongjengelige og tilgjængelige Hertug C h r i s t i a n A u g u s t til Augustenborg, og Ernst lod Fyrsten ingen Ro, før end han foranstaltede, at der byggedes en Skole. Hertugen skænkede Bygningspladsen og lagde ontrent 2 Skjepper Land dertil ved Enden af en Skov, kaldet Oles-Koppel. Kort og godt, 1749 i Juli Maaned vordede den nye Skole rejst, den bestod af Bindings Værk med klinede Leervægge og Leergulv, og en stor Daarkighed begik Vedkommende, der lod Skolehuset opføre paa det laveste, sidste Sted, der lignede en Engbund, da dog den østre Ende af den dertil skjenkede Jord var høj og havde Skraaning og Hældning til det Sted, hvor Bygningen opførtes. Foruden Skolestuen var der en liden Dagligstue, Kjøkken og Spisekammer, men i flere Aar ingen Skorsten, som gik igjennem Taget, men Skorstenen var blot forsynet med en Tud, som rakte lidt over Loftet; i det Tidrum var der heller ingen Bagerovn. Mån Fagers Temperament var choleric-sanguinisk; thi han var rask til sine Forretninger, derhos munter og oprømt. Efter sit Temperament kunde han vel let opbringes, men han sagte mandigen at beherske Vreden. Han havde en sædvanlig Mandshøjde, rundladent Ansigt med skarpe brune Øjne, sort Haar, en noget ophejst Næse. Hans Blik var aabent, frit, alvorligt, parret med Mildhed, det bidrog til at sætte ham i Respekt hos Ungdommen. Skolen i Atserballigskov forestod min Fader fra Juli 1749 indtil Septbr. 1763, altsaa i 14 Aar. I hans sidste Embedsaar ved denne Skole havde han det Uheld at brække det ene Been paa to Steder. Imens han endnu laa under Kneur, indfandt sig en Deputation til ham fra M a r s t a l s I n d b y g g e r e, som tilbød ham det ledige Skoleembede dersteds. Den, som havde gjort Marstallerne opmærksom paa min Fader og raadet dem til at søge at faae ham til Skolelærer, var Justiterraad A m b e r s F u l d m æ t t i g H a n s e n, en Bondensøn fra Als, som havde gaaet i Skole hos min Fader. Min Fader modtog Tilbudet, men kunne, da han endnu ikke var restitueret, først rejse til sin nye Bestemmelse i October samme Aar. Marstallerne lod min Fader med sin Familie afhente i en Beltsbaad. ERMIN Vi ankom i Aftenstunden til Marstal. Skolebygningen var gammel, bestod af Bindingsværk med Vægge af brændte Teglsten. Skolestuen var rummelig, men vilde have været forliden, om Byens hele Skoleungdom paa engang havde indfundet sig, hvis Antal regnedes at være 180. I Skolestuen var hverken Kækelovn eller Camin, og man tænke sig, hvad man i haarde Vintre maatte døje i saadant Værelse. Foruden Skolestuen var en Dagligstue og et dertil stødende Sovekammer, et Kjøkken, hvortil grændsede endnu en Stue.

Den første Deel af min Moders Levned er mig saa lidet bekjendt, og kun desuden til vor store Sorg kun alt for tidlig forlod os. Hun var en

1764 blev Hans Pade Skoleholder i Marstal og der siges om ham, at han forestod sine Ting. Han lagde en god Grund hos Ungdommen, især med Regning og Skrivning (jvfr. G.T.Høy, Træk af Marstals Historie, Nyborg 1913, S. 108 ff.)

en Sjællønderke, hendes Fader var Læge, men hans Navn er mig ukendt. Hun havde mange Navne, naar jeg troer at huske nogle af dem, kan jeg dog ikke indestaa, at jeg har anført dem alle, ei heller i deres rette Orden. Det forekommer mig, at disse Navne vare : **C e e i l i a C h r i s t i a n e H e d e v i g**. Hun tjente nogen Tid i Kjøbenhavn hos en Grev Trampe. Hvad der gav hende Anledning og Tilskyndelse til at reise til Als er mig ukendt. Det skulde da netop træffe sig, at hun opholdt sig paa et Sted i Nærheden af Byen **H a l v i t s**, hvor min Fader dengang holdt Skole. Vorden opmærksom paa dette unge Fruentimmer, der baade var smukt og havde meer end almindelig Dannelse, kort, han vordede forlovet med hende og fuldbyrdede i Foraaret 1750 den ægteskabelige Forening. Herved indfaldt mig Ordene : Af adskillige Steder og fremmede Land komme Gud dem underlig sammen o. s. v. Min Moder var en forstandig, sindig religiøs Kone, en tro, fredsommelig Ægtefælle, en søm og kjerlig Moder, der jævnlig formanede og opmuntrede sine Børn til Orden, Sædelighed og Gudsfrygt. Vor gode Moder levede ikke et Aar, efter at vi vare komne til Marstal, kort før hun døde, kaldte hun os, hendes Børn frem, og paa hendes Syngelse gav hun os de mest værende Formaning, at skikke os vel, gjøre Ret og Skjel og altid at have Gud og hans Villie for sine, og kort derefter opgav hun sin Aand, 1764, i hendes bedste Alder, ikke noget over 40 Aar gammel.

Ikke længe efter min Moders Død, indled min Fader sig i andet Ægteskab med en noget bedaget Enke, navnlig Fikken Jochuma, som fra Als var reist over til Marstal for at fri til ham. Hun var af Fødsel Fyrbø, fra Fjellebroes Gods, men havde i flere Aar opholdt sig paa Als. Bemeldte Enke var ikke en ledig Person, men havde 4 Børn, og min Fader havde 4 Børn, nemlig en Søn og tre Døtre.

Aaret 1769 var min Faders sidste Leveaar; hans Alder kan jeg ikke bestemt angive, kun dette veed jeg, at han ikke oplevede det 60de Aar.

Jeg har ingen Brødre havt, men jeg havde tre Søstre. Den ældste Søster **A n n e B o p h i e H e d e v i g P a d e**, var født 1752 i Februar, ontrent 1 Aar og 2 Maanedes yngre end jeg. Som ung Pige var hun høiere af Væxt end den næstældste Søster og af et meget takkeligt Udortes, men det, som er af ulige mere Værd, hun var søbar, sødelig, forstandig, religiøs, oprigtig, redelig og af en sø, fast Karakter. Saa snart hun var konfirmeret, forskaffede vor Stedmoder hende en Tjeneste hos en Husmand paa Als, derefter tjente hun i Oxhølle Præstegaard og døde af en tærende Sygdom, den 19. Septbr. 1777 i hendes blomstrende Alder 25 Aar og ontrent 8 Maanedes gammel.

Viede i Adserballe Kirke 14. Juli 1750 : Hans Pade og Cecilia Christiana Peders (Kb.).

Han døde den 13. Maj 1769, Pinseaften. Skiftet efter han blev holdt samme Dag. Enken Sofie Amalie angav, at hun ingen Børn havde med den afdøde; men at denne i sit 1. Ægteskab havde 4 Børn. Boets Nettoformue var 30 Mark lybak 4 1/2 Skilling., hvilket Beløb den fattige Enke, der havde indført det meste i den afdøde Skoleholder Pades Bo, beholdt til sin Begravelse. (Skifteprotokol)

Døbt i Adserballe Kirke den 25. Februar 1753 (ikke 1752) .Kirkebog. -

Min næstældste Søster Anne Marie Pade, født 1 September 1755, var vel ikke saa høi af væxt som hendes ældste Søster, men den skjønneste af alle hendes Søskende, dertil var hun ogsaa den høimodigste og meest be- hjertede af os alle. I sit trettende Aar sendte vor Stedmoder hende, der endnu ikke var konfirmeret, til vor Fætter Vincent Nicolai Pade i Hamburg til videre Opdragelse og Forsørgelse, men uden iforve- vejen at have forespurgt sig, om han vilde eller kunde have hende at for- sørge. Verden der konfirmeret kom hun ud at tjene hos fremmede og siden gik med en Olfarmer Johann Gottlieb Becker i Uettersen, med hvem hun havde nogle Børn. I Aaret 1786 var hun og hendes Mand endnu i Live og boede paa nysmelte Sted, men siden den Tid har jeg ikke havt nogen Efterretning fra dem.

Min yngste Søster Mariæ Elisabeth Pade var født 1762 ved Paasketider. I hendes spede Alder fik hun den saakaldte engelske Syge, hvoraf hun døde i Aaret 1769.

Jeg Johannes Hansen Pade, der om Gud lader mig opleve den 17de dennes, fylder mit 82de Aar, blev konfirmeret i Aaret 1765, Dominica Quasimodogeniti den 6te April i mit 15de Aar. Min Stedme- der sørgede for, at hendes Stedbørn kunde saa snart som muligt komme ud af Huset og forskaffede mig en Condition paa Gravensteen paa Sundewith hos en gammel med Pension afgaaet Captain, navnlig Johann Friderich Schullis, hvor hendes Søn Frands Hansen havde været som Tjener, og jeg altsaa i den Egenskab afløste ham og forblev der til den gamle Herres Død i Foraaret 1766. Nu reiste jeg hjem til min Fader i Marstal, men var desværre ikke hjemme længere end til det næstfølgende Aar 1767, da min Stedmoder drev paa at faa mig ud, og min Fader samtykkede saa meget hel- lere deri, da han haabede at see mig sat i en fordelagtig Stilling til at ædeliggøres i Forretninger, hvorved jeg kunde vende mig selv og andre desto nyttigere. Kort at sige, jeg vordede ansat hos en Amtsforvalter og Dommer i og over Gravensteens Amt paa Mrs. Amtsforvalteren heed Moritz Moritzen, en Flensborger af Fødsel. I Aaret 1769, fem Aar efter at jeg havde mistet min Moder, maatte jeg ogsaa see min gode Fader ved Døden berøvet og erhølet ei heller een Skilling i Arv efter ham, det eneste jeg fik efter ham var nogle faa tyske Bøger. Ingen Formyndere vordede mig be- skikket. Jeg var nu fader- og moderløs, var kommen i et fremmed Land, hvor jeg ingen Frænder og Slagtinge havde, der kunde paatale min Ret, i en troløse og uretfærdig Mand's Tjeneste, saa det saa sørgeligt ud for min Fremtid, at jeg saa slet skulde hendrive min Ungdoms Dage som Slave og Træl.

Efter at have lidt meget ondt hos Kammerraad Moritzen kom Pade til Als, og hans Optegnelser fortsattes saaledes: Paa Als havde jeg rigtig- nok Slagtinge: en Farbroder og nogle Søskendebørn. Da jeg besøgte min Farbroder Jørgen Jensen Pade og beklagede mig, hvor uheldig jeg havde været i min ~~RIKKNIA~~ sidste Tjeneste, fandt jeg ingen Trøst. Han ågte falskt og overilet og vilde valte Skylden paa mig selv. Kort at fortælle: kom jeg til mine Slagtinge, bed de mig vel noget

Bødt i Adserballe Kirke den 10. August 1755 (ikke 1756) 'Kirkebog- Altsaa kort efter Faderen. Til dette vanføre Barns Underhold maatte Eftermanden i Skoleembedet Henri Roth betale 6 Rdlr. aar- ligt til Pades Enke, hvilket Beløb han efter Barnets Død vedblev at betale Enken til 1772, da han forlod Embedet. Den nye Degn Hans Andersen klagede til Kancelliet over Forpligtelsen til at yde Pension til Pades Enke, men Amtmanden Baron Teufel v. Pirokensee, som var Enken særdeles "afestioneret", fik udvirket, at Forpligtelsen vedblev (Høj, Træk af Marstals Historie, Si- de 107.

at spise, laante mig vel ogsaa Huus et Par Dage; opholdt jeg mig længere hos dem, maatte jeg erfare det samme som Jacob fordem, at deres Ansigt var ikke med mig som de forrige ~~SMER~~ Dage (Gen. 31, 2), hvorfor jeg nu maatte ty til fremmede Venner og Bekjendtere. Og jeg maa oprigtig tilstaa, at jeg fandt mere Velvillie og menneskekjerligere Deeltagelse hos dem end iblandt mine egne Slægtninge. "Gud bedre dem, der fattig er og trænger til hver Mand's Haade!"

Imidlertid besluttede jeg at vende tilbage til Marstal - end nu før Vinteren. Men her var gode Raad dyre; jeg eiede ikke en Skilling at komme over Vandet for. Min eldste Søster Anna Sophie Hedvig, som den Gang tjente hos en Kaadhem i Atserballig Skov, laante mig, om jeg mindes ret, 8 Lbsk. - og jeg kom til Marstal for med første Skibseilighed at tage derfra til Kiel og derfra reiste til Hamborg. Men Skibseiligheden faldt ikke strax, desuden havde jeg hverken Pengene til Underholdning, til at betale Fragten eller til at bestride saa dan en Reises Bekostning. En af min salig Faders nærmeste Gjenboer, Skomager Carl Schinkel, en Kurlønder af Fødsel, tillige med hans Hustru Karen Mathers antog sig mig, som om jeg havde været deres eget Barn. Jeg tog i deres Huus, forsynede mig med Underholdning og vilde ikke tilstøde, at jeg tog fra dem, førend jeg ved Skibseilighed kunde komme til Holstent. Gud lanne dem i den salige Evighed! Denne Skibseilighed fandtes omsider; men som sagt, jeg havde intet at bestride Reises Omkostninger med. I denne min yderlige Forlegenhed gik jeg til Gravensteen og kom der tidlig om Morgenen førend Herskabet var staaet op. Jeg beklagede mig for mine forrige Medtjenere og Medtjenereinder; hos dem fandtes mere Medlidenhed end hos deres Herre, Kammerraad. De skjede sammen og forstrakte mig omtrent med 2 Rigsdaler. Jeg lovede saasnart muligt at betale dem. Jeg kalder det meget ædelmodigt handlet; thi vel tvivlede de ikke paa min Redelighed, men jeg kunde jo drukne paa min forehavende Særeise eller paa anden Maade ved Døden afgaa - dog ingen Betænkelse holdt dem tilbage fra at understøtte mig. Derpaa saa tidlig i Foraaret, der afgik noget Par til fra Marstal, tog jeg med. Det var en stor aaben Beltsbaad, hvormed Skipperen agtede sig til Kiel; men da Kielerfjord endnu havde nogen Drivis, maatte Skipperen bequæme sig til at seile til Eckernførde. Næste Dag tog vi fra Eckernførde til Neumünster med en stor Fragtvogn; kun vere Handelsler fik vi paa Vognen, selv maatte vi vandre til Føds i temmelig dyb Sne og Sneefog. Endelig naaede jeg paa min Fod Hamborg. En gammel Hamborger viste mig hen til min Fætter V i n o e n t Nicolaus Pade. Tilnavnet udtalte og skrev de der Paadt. Min eldste Far brøder Christian Jansen Pade levede endnu, men var i et Hospital, Pesthof kaldet, beliggende udenfor Staden. Min Fætter gik med mig for at besøge ham og gjorde mig opmærksom paa, at der boede ikke langt fra ham en gammel Kone, ved Navn S a r a , som var Sæskendebarne til begge vore Fædre og til ver Onkel J e r g e n J e n s e n P a d e . Ithende maa Du ogsaa besøge; sagde min Fætter. Det var en meget brav og endnu rask og rørig Kone. Jeg kom der oftere, hun bad mig at leve af og undertiden overnattede jeg der. En Dag, da jeg besøgte min gode gamle S a r a , modtog hun mig usædvanlig fornøjet. "Du har yttret Lyst at reise til Grønland; men nu har jeg forakaffet Dig en anden Leilighed, som jer troer Du heller tager imod; thi det er en Tour til det Varne, hvortil Du ikke behøver saa mange og varme Klæder," Kvorhen da, spurgte jeg. "Til Frankrig!" "Den Reise paatager jeg mig gjerne!"

Det var et Snøskib; Skipperen hed P i s c h e r , og Reisesens Maal var Rochelle, som vi naaede den 2. Juni 1770 om Aftenen. Her maatte Skibet ligge til August for at vente paa en Ladning Sukker, Kaffeboer, Indigo etc. fra Martinique som Retourfragt til Hamborg.

Efter en meget haard Særlise, naaede vi atter Hamborg den 29. Septbr. 1770. Ved min Afsked fra Skibet fik jeg min tilgodehavende halve Hyre, omtrent 5 Rdlr., udbetalt, og af denne lille Sum købte jeg et Par Støvler og en Vandringsstøv. Tagen endelig Afsked med min Familie i Hamborg reiste jeg derfra i Følge med en Fragtvogn, der var bestemt til Kiel. Vi tilbragte tre Dage paa denne Reise, Fortæringen forminskede mit lidet Pengeforraad betydeligen. Jeg var saa uheldig, at jeg maatte ligge omtrent en heel Uge i Kiel og vente paa Skibseiligheden til Fyen eller Arrøe, og havde Mangelen af Skibseiligheden endda vareet et Par Dage længere, havde jeg maattet bette, da jeg neppe eiede en Mark lybsk. Dog før end jeg bragtes til denne Yderlighed, kom en Baadiserer H a n s R a s m u s s e n fra Dyreborg, der tog mig med som Passagerer. Jeg fandt det raadeligst at sættes iland paa Arrøe og blev om Natten sat i Land uden for Skjoldenss. Jeg troer det var ikke mere end 8 Skilling, jeg gav ham, og dermed var den gode Mand forsløet. Da det var langt ud paa Natten, undsaar jeg mig ved at gaa til Færgegaarden i Sæby og forstyre Folkes Hatteree, allerhelst jeg havde saa lidet at belønne dem med for saadan Uleilighed. Jeg maatte altsaa holde Bivocus paa den saabne Mark, det var i October Maaned. Og jeg havde Wagterens Længsel: " at Dagen kunne naae ". Til Lykke varede det ikke lange inden de alsingke Færgebaade ankom, erlagt min 4 lybsk Skilling Passageer Pengen kom jeg med en af dem til Als. Jeg attraaede at faa en Condition som Hunslerer, men den var hverken let eller strax at erholde. Min Trang og Forlegenhed gik saa vidt, at jeg tilsidst ikke havde meer end en lybsk skilling. Da jeg engang var paa Veien til Sønderborg, hvor jeg havde en Cousine A n n a S o p h i e z a d e, var jeg endog saa uheldig, at den faldt fra mig ned i Græsset. Efter lang Søgning fandt jeg den dog endeligen. Hvad estimerer den, der aldrig har vidst af Mangel at sige en Skilling; men for den, der af Erfaring veed, hvad det er at fattes, veed at sætte Pris ogsaa paa en eeneste Skilling. Paa Vei en møtte mig en Mand fra min Fødeby, Atterballig Skov; han var en Sæfærende, der stundom foer som Skipper, stundom som Styrmand, efter Omstændighedernes Medfær. Hans Navn var H a n s H a n s e n F o g e d, han spurgte mig, hvor jeg agtede mig hen, og da jeg maatte bekende, at jeg havde intet vist Opholdssted, sagde han: " Jeg frygter I lide Nød, men det maa I ikke, kom til mig, indtil der aabner sig en Leilighed for eder ." Dette var, som om Gud havde sendt mig en trøstende, hjælpende Engel fra Himmelen. Jeg kunde ikke finde Ord til at udtrykke min skyldige Tak og min Glæde over dette menneskekjærlige Tilbud. Hans sølle Kone E l i s a b e t h I v e r s d a t t e r K a r l s h a y viste sig endog mig som en Moder. Jeg var hos dem i det mindste otte Dage. Da jeg en Dag var gaaet til Færgegaarden Fyhshaf, kom en Humlehandlervandrer, retourneret fra Fyen, hvor han havde solgt Humle. Den brave og forstandige Vært P e t e r I v e r s e n, en gammel Ven af min søllyg Fader, der havde undervist P. Iversens Børn, som derfor og interesse rede sig for mig og vidste min kummerlige Forfatning, anbefalede mig til Humlehandleren P e t e r N i o l a i M o h r, som Hunslerer for hans Børn, og paa denne Recommendation antog P. N. Mohr mig til hans Børns Undervisning i de forestaaende Vintermaaned. Han spurgte, hvad jeg for den Tid forlangte i Løn. Jeg havde endog i min store Forlegenhed ladet mig nøie med den blotte Kost, og frygtede for, at jeg ved at forlange for meget skulde gaa Glip af denne midlertidige Resource. Jeg svarede, at jeg var fornøjet med et Par Rigsdaler. Mohr boede i Byen Dyndervits i Igen Sogn, hvor han eiede en Bondegaard, hvis Bygninger var anseeligere end sædvanlige Bøndergaarde. Jeg vendte nu først glad tilbage til min Velgjæster og Velgjæsterinde paa Karlshøj og fortalte dem, at der var en Leilighed aaben for mig i de forestaaende Vintermaaned. De gode Folk toge varm Deel heri, at jeg saaledes for Vinteren var sikret for Mangel paa til Livets nødvendige Underholdning. Min Fæder Principal og hans Kone var begge fra Sønderborg, de levede paa borgerlig

Fod. Jeg spiste hos den selv og havde et godt Bord. Ved Forsaarets Kammer var jeg nu atter tjenesteleddig og vidste ikke, hvorledes jeg for Fremtiden kunde være hjulpen. Som jeg var allermeest bekymret herover, kom min Principal fra Sønderborg og sagde til mig: "Jeg har forskaffet ham en Plads, en Hyre med Thomas Jessen Karberg Calliot. Jeg antogse paa Callioten som Ungmand, det var den første Grad i Avancement. Vi kom til Langesund i Norge, hvor vi indtoge Trælaster, Bjalcker, Planker, Bødder o. s. v. og søllede saa norden om Skotland til vort Bestemmelses Plads i York. Endelig kom vi lykkelige og velbeholden til Sønderborg ved Nikolisdagstider 1771. Vorden klar med Udloanningen, var jeg nu i samme Forlegenhed som før: Vinteren var forhaanden og vidste ikke, hvorledes jeg skulde finde Underholdning. Ved Guds Bestyrelse kom jeg til B a u r u p Bye i Warrits Sogn, da jeg lige saa vel kunde have vendt mig til en anden Kant. Skolelæreren her var død, hans Enke havde erholdt den Bøde af Hertugen paa Augustenborg, at hun maatte forblive i Brødet, dersom hun kunde faa en Person til sig, der kunde forestaa Skolen. Fra Efteraaret 1771 til Paaske 1772 paatog jeg mig at forrette Skoleholdet for to Rigsdaler det halve Aar. Skoleenken, der havde et Hus og nogle hundrede Rigsdaler paa Rente, mærede det Habb, at jeg skulde øgte hende, men hendes feilagtige Børneopdragelse og den Mangel, der fandtes hos hende paa Velvillighed og Iseelighed, hendes suure og ublide Væsen bestemte mig til den faste Beslutning aldrig at indlade mig i Agteskab med hende. Da er ung, tænkte jeg, har kun eet Liv at sørge for - Gud opvækker nok Middel og Raad, ligesom han har gjort hidindtil; her kan Du ikke leve lykkelig. Men Forsaaret begyndte, jeg var atter forlegen, uden Udsigter til Livs Ophold.

Jeg gik til Gravensteen, hvor jeg i Lebet af Aarene 1765 og 1766 havde conditioneret hos salig Capitain Schultz. Jeg opsøgte der hans forrige Husholderske, Jomfru F u r s e n, som lovede at gjøre sit Bedste for at forskaffe mig en Kunstlærer-Plads; og i den Egenskab kunde jeg have vorden antagen hos daværende Forpagter i Fiskbæk; men kort derefter fik jeg Brev fra min eldste Søster A n n a S o p h i e, der conditionerede i vor Fødeby Atserballigskov paa Als. Hunn meldte mig, at C h r i s t i a n I n g e r m a n n, der succederede min Fader i Skoleembedet, vilde i Stedet for Skolelærer nu vordre Bønde. "Du skulde Du", skrev hun, "søge at erholde dette Skolehold." Jeg fulgte hendes Raad og fik Embedet. Jeg begyndte mit Skolehold i Atserballigskov den 27. April 1772, og i de første Uger havde jeg ontrent en Rigsdaler egentlig Indtægt; men da jeg maatte betale baade for min Kost og mit B Logie hos en af Forstanderens Brødre J a c o b E r n s t og desuden betale de gode Folk paa Arrøe, der saa sdelmodigen havde forstrakt mig med Reisepenge, saa vilde der have blevet lidet eller intet tilovers af min Skolefortjeneste, dersom alle Skoleinteressenter vilde stricte have fulgt de for mig haarde Vilkaar: slet intet videre at yde mig end den egentlige Styver for hvert Barn, men en Deel af Skoleinteressenterne tænkte billigere.

Anmærkning: Thomas Jessen Karberg maa være Thomas Karberg, Søn af Lorenz Karberg og Birthe Sagers, døbt i Sønderborg den 9. Februar 1720, død den 5. Februar 1794, begr. i Kirken den 11. 2. Skipper, Medlem af Sønderborg Skipperlav fra 1740 - 1783. (O.M.)

Johannes Hansen Pades Skildring af Forholdene i Bovrup og Varmes findes i Troels Fink "Udsiftningen i Sønderjylland indtil 1770," Side 98. (efter Manuskript laant af cand. mag. Pjvind Andreasen) O.M.

I Aaret 1773, den 15. Octobris, begav jeg mig i Ægteskab med den da værende Pige E l l e n E r n s t d a t t e r, en Datter af den gamle Ernst Ernstsen, der saa ivrig søgte, opmuntrede og bidrog til Skolens Opbyggelse i Atserballigskov og Søster til da værende Pens stander af samme Navn som hans Fader. Min Ægtefælle, bemeldte Elles Ernstsen var mig en trofast Støtte. Jeg var den Gang i mit 23de Aar, hun derimod 14 Aar ældre, altsaa 37 Aar. Hun fortalte mig, at den Vinter, hun gik til Confirmation, bar hun mig ofte paa Armen, og min sørlig Moder sagde til hende: "han skal vende din anden Mand". Min sørlig Fader sagde: "Hvad om det blev den første?" Og det gik rigtigt nok saaledes for sig. Min Kone var Væverske, og hendes Fortjeneste der ved ydede et Bidrag til vort Udkomme. Mit første lykkelige Ægteskab med E l l e n E r n s t e s velsignede Gud med 2 Børn. Det ældste, en Datter, som gaves Navnet C h r i s t i a n e, født 1776 den 5. November og døde den 30. samme Maaned. Det andet, en Søn M a n s, født 1778 den 12te Juni. Jeg maatte nu friste den haarde Skæbne at miste bemeldte min uforglennelige Ægtefælle efter denne Barselsfærd; hun døde den 18. Juni 1778 i en Alder af omtrent 42 Aar og i vort Ægteskabs 5te Aar. Den efterladte Søn maatte jeg strax udsætte hos fremmede indom en Betaling af 12 Rdlr. aarlig.

Aar 1779 indlod jeg mig atter i Ægteskab med M a r e n J e n s d a t t e r Møller, Gaardmand Jens Jensen Møllers Datter fra Atserballig. Med hende havde jeg to Sønner. Den ældste J e n s, født i Atserballig Skov den 5te December 1780, døde hos mig i Vester Aaby som Seminarist fra Bernstorffsminde af en tærende Sygdom 1801, Februar. Den yngste af Sønnenes, C h r i s t i a n, ligeledes født i Atserballig Skov den 24. December 1782 og ogsaa død der i en Alder af omtrent 4 Uger. Med bemeldte M a r e n J e n s d a t t e r M ø l l e r har jeg og en Datter S i b i l l e L o v i s e, født i Gjerup den 27 de September 1787.

I Aaret 1779 eller 1780 kom Landmaaler C h r i s t i a n A u g u s t S c h m i d t til Atserballig. Om Vinteren holdt han der

1737, 13. Februar, døbt i Asserballe Kirke: E l l e n, Datter af Ernst Ernstsen i Asserballe Skov, Jomfru Metta holdt hende over Daaben, Steffen Smed, Christian Molt og Anna Christens vare Faddere (Kbg.)

1743. 9 Juni døbt i Asserballe Kirke: M a r e n, Jens Jensens Datter i A., Ifver Christensens Kone holdt hende over Daaben. Faddere: Jacob Jacobsen, Hans Jørgensen, Hans Povelsen og Jürgen Hansens Kone (Kbg.) Johan nes Pade og Maren Jensdatter findes ikke anført som viiede i Asserballe Kirkebog, hvor hun nævnes som Moder til et udenfor Ægteskab født Barn: Marie Kjestine, døbt 27. August 1775 og begr. 3. sept. s. A. - Faderens Navn er ikke anført i Kirkebogen.

Døbt 7. Oktober 1787: Grevinde Reventlow paa Brahetrolleborg bar hende til Daaben, Skoleholder Schmidt fra Grønderup Skole, Mons. Hans Erichsen fra Hængerup og Madam Nalmark ibid. vare Faddere (Brahetrolleborg Sogas Kirkebog)

Jøfr. H. Rasmussen Skilde: De Reventlowske Skoler, København 1883, S. 51.

Skole, om Sommeren var han sysselsat med Landmaaling. Herr Kammerherre Grev Johann Ludvig Reventlow, til Brahetrolleborg besørgede paa sin Broder, Herr Kammerherre, Commandeur, Grev Conrad af Reventlows Sandbergs Jorder gyaalste, og forbemeldte C h r i s t i a n A u g u s t Schmidt antoges dertil. Ved denne Leilighed vordede Herr Johan Ludvig, Greve af Reventlow, bekjendt med Chr. Aug. Schmidt, og da sidstmeldte Greve allerede var i Begreb med at opføre en Skole ved Gjerup Bye, spurgte han Schmidt, om han vilde være en af hans Skolelærere og i Forveien paa nogen Tid reise til det Kielske Seminarium for desmere at dannes til en duelig Skolelærer. Schmidt havde Lyst til Skolevæsenet, fandt Vilkaarene antagelige og reiste omtrent i Løbet af Aaret 1781 til det Kielske Skolelærers Seminarium. I den sidste Periode af sin Ophold der med han den fortreffelige Lærer Herr Katechet Heinrich Müllers Veiledning, men da Schmidts Kone i Gjerup Skole imidlertid vordede afsindig, maatte Manden for forlade denne fortreffelige Dannelsesanstalt, end han ønskede. Schmidt kom hjem og under disse beklagelsesværgige Omstændigheder begyndte og fortsatte han Skoleundervisningen til Grevens fulde Tilfredshed. Herr Grev Johann Ludvig af Reventlow led opføre endnu en Skole i Nærheden af Grønderup. Han spurgte Schmidt, om han ikke kunde give ham Anledning til at faae et dueligt Subjekt til at forestaa Grønderup Skole, og Schmidt foreslog mig, der havde været hans Collega i Atserballig Sogn og var hans fortrolige Ven. Herr Greven tog imod Schmidts Forslag, og den sidstnævnte led mig det våde med Tilføiende: dersom jeg havde Lyst til at modtage den tilbudne Skoletjeneste, maatte jeg jo før jo heller indfinde mig paa Brahetrolleborg for at aftale det nærmere med Herr Greven.

Jeg reiste altsaa i Høsten 1784 til Brahetrolleborg. Herr Greven yttrede det ønske, at jeg for en kort Tid (1/2 Aar) ville tage til Seminariet i Kiel. Jeg forestillede underdanigst Herr Greven, at jeg vel havde stor Lyst til at udvide mine Kundskaber og at gjøres mere duelig til mit Embede; men jeg forestillede ogsaa lige underdanigst Vanskelighederne derved, at jeg havde Kone og tre Børn o.s.v. Herr Greven beroligede mig dermed, atx jeg kun i den bemeldte korte Tid skulde opholde mig paa Seminariet, imidlertid vilde han sørge for min Familie hjemme. Jeg modtog Tilbudet og underkastede mig Vilkaarene, forpligtede mig til næste Maidag i det seneste at reise til Seminariet. Jeg reiste tilbage til Atserballig Skov, solgte saa meget af mit Boehave, jeg kunde undvære, tilligemed den af mig opførte Lade. Den ne maatte jeg sælge omtrent for den halve Priis, den havde kostet mig, hvoerover jeg ikke var i Stand til at betale min hele Gjæld ved min Forflyttelse fra Als til Fyen. Jeg reiste med Familie fra Atserballig Skovs Skole, hvor jeg i tretten Aar havde været Lærer, til Brahetrolleborg i Fyen. Forflyttelsen skete sidst i April eller først i May, Aar 1785. Ikke mange Dage derefter reiste jeg efter Bestemmelse til Skolelærers Seminarium i Kiel. Min Kone og Børn fik imidlertid et Værelse til Beboelse hos da værende Gaardmand R a s m u s B a n k i Fagsted.

Da jeg havde logeret et halvt Aar paa Seminariet, tillod Herr Grev Johann Ludvig af Reventlow min Kone at drage til mig i Kiel med vores tre Børn. Bemeldte Herr Greve gav mig nu 10 Rdlr. maanedlig som Distpenge. Det gik alt med til Levnetsmidler, til Husleie, Brændsel o.s.v. I den Tid jeg saaledes førte min egen Huusholdning, overraskedes jeg af et uventet Besøg af min Svoger, Glarmester Backer, der havde min eneste da levende Søster A n n a M a r i a til sigte og var bosat i Uettersen. Det var i Julen, Aar 1785, bemeldte min Svoger besøgte os. I Pintsedagene 1786 besøgte jeg min Svoger og Søster i Uettersen, som begge med deres Børn befandt sig vel. Jeg modtoges ant og kjærligt.

Den 29. September 1786 fik jeg mit Vidnesbyrd fra Seminariet for veloverstaet Examen og derpaa aflagde jeg afskedsvisiter hos

være Lærere. Jeg reiste med min Familie fra Kiel først i Oktober 1786 med Saadiserer **H a n s B j ø r n s e** fra Tellebekhuset ved Faaberg. Vi betalte i Fægt for os og vort Gods 5 Rdlr., som den søde Herr Greve Ludvig Reventlow tilbagebetalte mig. Vi kom lykkelig og vel til Faaberg, men først om Aftenen og maatte altsaa der overnatte. Anden Dagen afhentede Gjerupper Bønder os til **G j e r u p Skole**. Saasnart muligt indfandt jeg mig hos min søde Herre og Patron, forbemeldte Herr Greve Reventlow, denne store Møden for Almuens Oplysning og Dannelse. Jeg overrakte ham det Vidnesbyrd, jeg havde erhholdt af det Kieler **Humanitarium Seminarium** Direction, hvormed han var overnaadig vel tilfreds. Brahetrolleborg Sogn var den Gang det eneste i Fyen om ikke i hele Danmark, hvor et forbedret, velordnet Almue Skolevæsen var begyndt. Jeg forestog Gjerup Skole omtrent i 3 Aar, fra 1786 til i Maj 1789, da jeg efter mit eget Forlangende forflyttedes til **H a n s g e r u p Skole**. Medens jeg var Skolelærer i Haagerup, besøgte Hans kgl. Høyhed Kronprins Frederik Brahetrolleborg med sit Haadige Besøg, og ikke længe derefter bemaadede Hr. kgl. Høyhed Lærerne **C h r i s t i a n A u g u s t S c h m i d t** til Grønderup Skole og **J o h a n n e s H a n s e n P a d e** til Haagerup Skole hver af dem med en Guldmedaille og Lærer **H a n s S i m e n s e n** fra Gjerup Skole med en Sølvmedaille af lige Størrelse og med samme indprægede Ord :

"Udmerket Flid og Iver her ved paaskjennet bliver."

Ved Haagerup Skoles Nedlæggelse og Flytning til det fynske Skolelærer Seminarium, oprettet 1795, ikke langt fra Brahetrolleborg, var jeg nu ikke længere egentlig Lærer for denne Skole. Jeg gav vel endnu tildeels denne Skoleungdom Undervisning i Religion o.s.v., deels gav jeg visse Timer for selve Seminaristerne i det tyske Sprog, samt eftersaa og rettede nogle af deres skriftlige Udarbejdelser o.s.v. Men jeg besøgte ikke længere Haagerup Skolehus, men forflyttedes til **M e l l e m h a n g e n**, hvor jeg endog havde en bequommere Bolig og omtrent et ligesaa stort Tilling af Jord som i Haagerup, dog ikke af saa god Qualitet. Min Løn i Penge forblev der uforandret.

I Aaret 1799 tilbød Kammerherre Greve Joh. Ludv. af Reventlow mig det i **V e s t e r A a b y e** Menighed da vacante Degne- og Skolelærerembede, som jeg uden Betænkning taknemmelig modtog. Søndagen den 5te Maj, som det Aar var Dominica Exaudi, indsattes jeg som Degn og Skolelærer i Vester Aabye Menighed af Herr **P e t e r O u t s e n B e i s e n**, den Gang Sognepræst for Væsterborg og Birkets Menigheder i Lolland. Min Skoleløn i Vester Aabye var i Penge 42 Rdlr. 11 Sk., Guden af Flintholms Gods aarlig 1 1/2 Tønde Byg og 1 Tønde Havre, som betaltes efter hvert Aars Kapiteltextadesuden 1 Otting Smør in natura m.m.

Da jeg i over 50 Aar paa forskjellige Steder havde forestaaet det besværlige Skole-Embede og da 72 Aar gammel, faldt Skoleembedet mig for byrdefuldt, hvorfor jeg nedlagde mine Embeder med Pension, nemlig aarlig 4 Tdr. Rug, 5 Tdr. Byg, 5 Favne Knippelbrunde og nogle Læs Rør. En Koe og et Faar græsset om Sommeren og Vinterfourage til den leveret, fri Bolig i Teglværkshuset i Bremerhauge, hvorhos findes en lille Hauge. 1822, den 3die December, flyttede jeg med min

) Som Kronprins besøgte Frederik VI og Hertugen af Augustenborg 1789 de Reventlowske Skoler og udtrykte deres Beundring for dem. Samme Aar tildeltes Johannes Pade og Chr. Aug. Schmidt Fortjenstemedaljen i Guld.

Familie fra Vester Aabye, hvor jeg havde været Degn og Skolelærer siden 1799, til forbenådede Teglværkshus i Bremerhauge. 1831, den 7 de Marts om Formiddagen Klokken 8 endte det alvise Forsyn min sal. Kones Karen Pades, født Jensdatter Møllers haarde Lidelser i en Alder af næsten 86. Aar.

Hermed ophører Johannes Hansen Pades Optegnelser. Han døde i Bremerhauge den 19. August 1836, 86 Aar gammel. Han var Danmarks anden Seminariet og en kundskabsrig og meget klart tænkende Mand. Han omtales i følgende Skrifter: O. P. r. . J ø r g e n s e n, Brahetrolleborg Begns Degne- og Skolehistorie (Odense 1874), Side 61 f., R a s m u s - # e n - S ø k i l d e; De reventlowske Skoler for hundrede Aar siden (København 1883), Side 52, og i "Gamle og nye Minder om Brahetrolleborg" (København 1870), Side 214.

De ovenfor meddelte familiehistoriske Optegnelser af J.H. Pade findes i et Bind i Kwart (1836 beskrevne Blade), som ejes af Enkefru J.H.M. Pade i Horsens og er her gengivet bogstavret. Pades Optegnelser om hans Ophold og Undervisning ved Seminariet i Kiel samt Forholdene ved de Reventlowske Skoler m.m. er ikke medtaget.

Ved Skiftet efter hende foregav Enkemanden, at han med den afdøde havde et levende Barn, nemlig en Datter Sibylle Loise, 44 Aar gl., for hende mødte som Værg Skovrider Lehn paa Trolleborg. Verdien af Boet var 79 Rdlr. 2 Mk., Gælden 11 Rdlr. plus Skifteomkostninger 5 Rdlr. 2 Mk. 6 Sk., Nettoformuen altsaa 62 Rdlr. 5 Mk. 10 Sk., hvoraf Halvdelen tilfaldt Datteren Sibylle Louise, medens Enkemanden beholdt det 1/2 halve Bo. (Salling H. Skifteprot., Bl. 238). Efter Johannes Hansen Pades Død blev hans Bo overladt de myndige Arvinger til privat Skifte.

 oooooooooooooooooo

Nogle Oplysninger om Slægten Pade i Hørup Sogn

Pade-Slægten i Lambjergskov stammer fra Ejendommen Benvedris, der nævnes første Gang 1584, da Hans Blome til Gammelgaard solgte alle sine Besiddelser paa Als til Hertug Hans den yngre, Deriblandt nævnes ogsaa en Fæstebonde Laurents Kock i Benvedris. Han ydede aarlig 2 Ørt. Byg, 2 Ørt. Havre, 2 Mærk for en Vædder, 2 Gæs, 4 Høns og for at fæde en Okse: 1 Ørt. Havre. 17 Skilling. I Tiden fra 1660 til 1664 findes endnu en Boelsmand Peter Kock i Benvedris. I et Register fra Sønderborg Amtsstue fra Tiden før 1700 er vedføjet: Benditries, da Christen Pat wohnt, og Christen Jørgensen, som han ogsaa kaldes, nævnes saa med 13 Rd. 15 Skil. 6 Penning, samme Afgift som Byens øvrige Bønder. Gaarden synes derefter at være flyttet til Lambjerg ("paa Bjerget"), hvor en Hans Petersen fra 1695 optræder som Bjer, mens Christen Jørgensen Pade beholdt Kaadet, der ved denne Lejlighed oprettedes paa Hustofte. Chr. Knudsen meddeler i sine Optegnelser fra Hørup Sogn, at Gaarden efter fleres Vidnesbyrd har ligget i Lambjergskov ved Siden af Stedet "Egehave". Det er det Sted, der efter 1800 ejedes af Jørgen Jørgensmand og senere af Kaadner Thomas Christiansen. Der ligger endnu en temmelig stor Toft ved Huset. Boelet laa lidt vestlig for det nuværende Kaadsted. Det blev nedbrudt og flyttet op i Lambjerg, hvor det nu (1868) ejes af Boelsmand Hans Davidsen paa Bjerget. Det er rimeligvis sket i Slutningen af det 17. eller Begyndelsen af det 18. Aarhundrede. Dog maa der være blevet liggende et Kaadsted paa Østs gamle Plads i Skoven. Det var dengang det sydligste Boel, og man kan tildels endnu se det deraf, at Hans Davidsen (i Kirken) sidder øverst af alle Mænd i Lambjerg og Lambjergskov, og derefter kommer Bønde Jørgen Lorensen. Kaadstedet betaler endnu "Korente". - Af Papirerne i Sønderborg Amtsstue-Arkiv ses det, at Hans Petersen i 1720 havde haft Gaarden i 27 Aar, altsaa fra 1693 af, og at han den 4. Okt. 1707 mod Kvittering havde betalt 3 Speciedaler Fæstepenge.

Den første med Navnet Pade er saaledes Christen Jørgensen, født 1649, død 1713, begravet 3. p. Epif. Hans Hustru Kirstin nævnes en enkelt Gang som Fadder.

Af deres Børn kendes følgende:

1. Anne Sophie Pade, født 1671, død 1757, begravet 24. p. Trin., gift 26. p. Trin. 1701 med Skovfoged Jens Christensen, der overtog Svigerfaderens Ejendom og Navnet Pade (Pade), født 1676, død 1739, begr. 12. p. Trin.
Om deres Børn se nedenfor!
2. Daniel Pade, født 1688, første Altergang 1704, nævnes 1709 som fadder, hans senere Skæbne kendes ikke.
3. Hans Christensen Pade, døbt Esto mihi 1692 se nedenfor!

Jens Christensen Pade og Anne Sophie

Børn:

- a) Ellen, døbt 7. p. Trin. den 30. Juli 1702, død samme Aar.
- b) Christen Jensen Pade, døbt 24. p. Trin. 1703, Snekkermester i Hamborg.
- c) Anne Marie Pade, døbt 22. p. Trin. 1705, første Altergang 1721, død 35 Aar gammel 1741, begr. 22. p. Trin. gift 20. p. Trin. 1732 med Kaadner og Skovfoged Christian Christensen Kock i Lambjergskov, født 1703, døbt den 25. Februar, død 1767, begr. den 4. Juni, Søn af Gaardejer Christen Petersen Kock og første Hustru Maren s. Steds. En Søn af dette Egteskab er Christen Kock Pade (se nedenfor!)
- d. Jørgen Pade, døbt 25. p. Trin. 1709, første Altergang 1726. Han var i Henhold til Autobiografien bosiddende i Sønderborg, men Oplysninger mangler i Byens Kirkebøger. I Registranten til Sønderborg Byarkiv meddeles under 1741, at Jürgen Pades Bo blev taget under Konkursbehandling. Maaske er han fraflyttet!

- e) Hans Jensen Pade, døbt 15.p.Trin.1714, Skolelærer i Løbelgaard, Helved, Asserballekov og Marstal, hvor han døde den 13.Maj 1769.

gift a) Asserballe den 14.Juli 1750 med Onsillie Christianse Peterdatter. Maaske har hun været i Huset hos Generalmajor Greve Philip Detlef v. Trampe, der døde i Sønderborg den 24. November 1750.

gift b) Hophie Amalie, der døde i Asserballe 1787 i en Alder af 69 Aar, begravet den 29. September. 1775 konfirmeredes hendes Søn Boje Hansen, 15 1/2 Aar gammel.

Hans Christensen Pade

døbt Esto mihi 1692, første Altergang 1707, død 1737, begravet den 4. Sept., var Sømand ved Høruphav. Han var gift tre Gange:

- a) 1. Advent 1722 med Ellen, form. Datter af Jørgen Kock ved Høruphav, døbt 20.p.Trin.1690, første Altergang 1708. Hun levede endnu 18.p.Trin.1729 (Daabsregister), men maa være død i dette eller det følgende Aar.
- b) 2. Juledag 1731 med Cathrine, vel nok Datter af Jørgen Blad ved Høruphav, døbt Onsdag efter Oculi 1704, første Altergang 1721, døde i Barselseng 1734, begravet 16.p.Trin.
- c) den 1. Januar 1735 med Karen, Datter af Gaardejer Jens Poulsen og Anna Kock i Lambjergskov (nu Gaarden Hovlykke), døbt 15.p.Trin. 1699, første Altergang ikke noteret, død 1766, begravet 1.p.Trin. Hun viedes Hellågtrekongersdag 1738 til Peter Christensen Lykke-mand, døbt 24.p.Trin.1712, der ifl. Skifte af 23. Juli 1768 var besiddende i Vejbsk, Bov Sogn og gift med en Marie Rasmussen. Han var Sømand, forliste med Skibet og mistede alt.

Hans Christensen Pades Børn:

1. Christian Pade, døbt 6.p.Trin.1724, form. død 1729 eller 1730.
2. Marie Pade, hjemmedøbt af Jordemoderen Maren Jøppes fra Majbøl 19.p.Trin.1727, sikkert den Marie Pade, Christian Wegerslews Hustru, der begr. fra Høruphav 3. Advent 1778 (45 Aar gammel). Christian Wegerslew er blandt Fadderne 17.p.Trin.1771, da Svogerens, Hans Christensen Maibells Søn Peter døbt. Christian Wegerslew maa være en Søn af Soldat Rasmus Christensen Wegerslew, der omkring 1749 boede i Tandslet Sogn og døde ved Høruphav 1780, begr. den 13. September. Se Skifte efter Rasmus Chr. Wegerslews Enke af 11. Februar 1788.
3. Anne Cathrine Pade, døbt 18.p.Trin.1729, død 1732, begr. 14.p.Trin.
4. Jørgen Pade, døbt 16.p.Trin.1734, død tre Uger gammel, begr. 18.p.Trin.
5. Ellen Pade, døbt 12.p.Trin.1735, begravet 12.p.Trin.1779, gift 5.p.Epif.1759 med Sømand Hans Christensen Maibell ved Høruphav, født sst. 1734, døbt 18.p.Trin., død den 18. August 1820, Søn af Sømand Christen Maibell og Karen Jacobsdatter. - Se Maibells Slægten fra Als Side 44, Nr. 63.7 Børn !

Christen Christiansen Kock (ogsaa kaldt Christen Kock Pade)

Søn af Kaadner og Skovfoged Christian Kock og Anna Marie Pade i Lambjergskov (se Side 12 under e!), født ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ 1733, døbt 7.p.Trin., Styrmand og Inderste i Lambjergskov, faldt sig til Døde af en Abild og begr. 49 Aar 6 Må.gl. den 9. Oktober 1782. Gift to Gange;

a) den 19. Oktober 1765 med Marie, Datter af Hans Jørgensen Klinting og Marie Matthiasdatter ved Høruphav, døbt 16. Marts 1740, begr. 23.p.Trin. 1766. (Barselseng)

b) den 10. Sept. 1767 med Lisbeth, Datter af Christen Rymand og Anne

Kirstine i Vellerup, Ulkebøl Sogn, født ca. 1738, død som Lisbeth Vad den 11. August 1823, paa Aftugt hos Kaadner Jørgen Førgemand i Lambjergskov.

Børn: a) Christian døbt 22. p. Trin. 1766, døde som Børn.

b) dødfødt Søn begravet 2. Pinsedag 1768.

c) dødfødt Datter begravet Cantate 1769.

d) Anne Marie, født den 30. Marts 1772, ~~davstun~~, død den 16. Februar 1830.

e) Jørgen (Fvilling) født den 13. August 1774 (~~stem~~), død 1788, begravet den 4. September.

f) Christen (Fvilling), født den 13. August 1774, død 1777, begr. Himmelfartsdag.

Desuden findes nedennævnte Familie Pade i Majbøl, som muligvis er beslægtet med Familien i Lambjergskov, idet en Christen Christensen fra Majbøl er forlovet, da Peter Christensen Lykkegaard trol. med Hans Christensen Pades Enke.

Christen Pade i Majbøl

døde 45 Aar gammel 1783 og begr. 11. p. Trin. Han er muligvis Søn af Christen Christensen og Sophie Stephensdatter i Majbøl, døbt den 25. Februar 1739, død 48 Aar gammel 1783, begravet 11. p. Trin.

trol. den 1. November 1767 til

Syndet Larsdatter fra Kegns, født ca. 1737, Datter af Lars Jørgensen og Marie, død i Majbøl som Sindet Keinis den 3. Dec. 1806, begr. den 8. December.

Børn:

a) Sindet, født den 8. Dec. 1769, død ugift den 2. Januar 1798.

b) Anne Marie, født den 21. September 1773, død 74 Aar gammel 1774, begravet 9. p. Trin.

c) Anne Marie, født den 2. Marts 1776, gift den 16. November 1799 med Inderste Peter Petersen Kock paa Majbøl Mark, født i Mørup den 15. Oktober 1779 som Søn af Gaardejer Peter Christensen Kock (ogsaa kaldt Svoger) og Anne Margrethe Christensdatter.

d) Christen, født den 17. Januar 1779, Kaadner i Mjang, død den 11. Maj 1839, gift den 14. Juni 1801 med Inge, Datter af Snekker Christian Petersen og Anne Thomasdatter i Mjang, født den 8. Juni 1776, død den 16. Maj 1846, -6 Sønner og en Datter.

I Slægtstavlesamlingen 1931, Side 137, udgivet af Dansk personalhistorisk Bureau, begynder Oversigten over Pade-Slægten med Skolelærer Johannes Hansen Pade, født den 17. Dec. 1750 i Asserballekov. Slægten kan paa Mandshiden føres tilbage til Farfaderen:

Jens Christensen Pade, Skovfoged og Kaadner i Lambjergskov (født 1676, død 1739). Saa Selger Sønnen:

Hans Jørgen Pade, Skolelærer i Lebsølgaard, Helved, Asserballekov og Marstal (født 1716, død 1769)

oooooooooooooooooooo

Om Benvedris oplyser Chr. Knudsen, at Stedet ligger i "Ramserl" elbr i Ramskerred i Lambjergskov.

Ejersække: Christen Jørgensen Pade

Jens Christensen Pade (Svigeren)

Christian Kock (Pade) - Svigeren -

Jørgen Jørgensen Førgemand (fra Kegns)

Jørgen Jørgensen Førgemand (Søn)

Thomas Christiansen (omkring 1870)

Navneliste til Johannes Pades Autobiografi (kun mandnavne)

(ved Chr. Maibell)

	side
Ambers, justitsraad (Johan Christian, amtsforvalter)	2
Andersen, Hans, degn, fodnpte side	4
B a n k , Rasmus, gaardejer i Pagsted	9
Becker, Johan Gottlieb, glarmester i Uetersen (Holsten)	4 og 9
Bjærnse, Hans, baadfrerer, Tellebekhuset ved Faaborg	10
Boisen, Peter Outzen, sognepræst i Vesterborg	10
B l a d , Jørgen, ved Høruphav	13
B l o m e , Hans, til Gammelgaard	12
Christensen, Christen, i Marstal	14
Christian August, hertug til Augustenborg	2
Christensen, Iver, (vistnok med tilnavn Bonde), Asserballe	8 fodnote
" Thomas, Lambjergskov	14
Christiansen, " kaadner i Lambjergskov	12
Davidson, Hans, gaardejer i Lambjerg	12
Erichsen, Hans, fra Haagerup	fodnote 8
E r m s t , Jacob, gaardejer i Asserballe	7
Ernstsen, Ernst, " "	2 og 8
Fischer, Kaptajn	5
Foged, Hans Hansen, skipper i Asserballeskov	6
Frederik, kronprins (senere konge Frederik VI.)	10
Førgemand, Jørgen, kaadner i Lambjergskov	12 og 14
" Jørgensen, kaadner i Lambjergskov	14
H a n s e n , fuldmægtig	2
" Boje, Asserballe	13
" Frands, tjener i Graasten	4
H ø y , forfatter	fodnote 4
Ingermann, Christian, lærer i Asserballeskov, saa gaardejer	7
Iversen, Peter, førgemand ved Fynshav	6
Jørgensen, G. Fr. forfatter	11
" Lars, fra Kegns	14
Karberg, Lorens, Sønderborg	anmærkning 7
" Thomas Jessen (Lorensen), skipper i Sønderborg	7
Klinting, Hans Jørgensen, ved Høruphav	13
Knudsen, Christian, sognepræst paa Avernaks	12 og 14
Kock, Christen Christiansen, styrmænd i Lambjergskov	13
" Christen Petersen, gaardejer i " "	12
" Christian, styrmænd	1
" " kaadner og skovfoged i Lambjergskov	13
" Christian Christensen, " "	12
" J ø r g e n , ved Høruphav	13
" Peter, gaardejer i Benvedris (Lambjergskov)	12
" Peter Christensen, (kaldt Svoger) gdr, i Hørup	14 c
" Peter Petersen, inderste paa Majbølmark	14
L e h n , skovrider paa Frolleborg (Fyn)	fodnote 11
Lorentsen, Jørgen, bonde i Lambjergskov	12
Lykkemand, Peter Christensen	14
Maibell, Christen, sømand ved Høruphav	13
" Hans Christensen, sømand ved Høruphav	13
M o h r , Peter Nicolai, humlehandler, bonde i Dyndved	6
Moritsen, Moritzsen, amtsforvalter paa Graasten (Års)	4
Møller, Christen, vandmøller ved Gammelgaard	1
Müller, Heinrich, katekat	9
Møller, Jens Jensen, gaardejer i Asserballe	8

